Stenogramma *Sēdi vada: Edvards Smiltēns*

2023.gada 26. aprīļa sēde sākas pl. 9:30
sēde slēgta pl. 10:01, sēdes ilgums- 31 minūte

Latvijas Republikas 14. Saeimas pavasara sesijas otrā (ārkārtas) sēde 2023. gada 26. aprīlī

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētājs Edvards Smiltēns.

Sēdes darba kārtība
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītājs. Cienījamie kolēģi, lūdzu sēdieties savās darba vietās Saeimas Sēžu zālē. Kulberga kungs! *(Pauze.*

Kolēģi, labrīt! Sāksim Saeimas 26. aprīļa ārkārtas sēdi par godu Viņa Ekselences Igaunijas Republikas prezidenta Alara Karisa vizītei Latvijas Republikā un arī Latvijas Republikas Saeimā.

Kolēģi, šodienas ārkārtas sēde ir apliecinājums mūsu spēcīgajām un draudzīgajām saitēm ar mūsu igauņu brāļiem un māsām. Vēsturiski mūsu valstīm nozīmīgākos soļus esam spēruši vienlaicīgi un ļoti ciešā sadarbībā. Diemžēl kopīgi esam piedzīvojuši arī savu valstu un tautu traģiskākos brīžus, mūsu karavīri ir cīnījušies plecu pie pleca par savu brīvību, un arī šodien mūsu valstis ir ciešākie sabiedrotie cīņā pret Krievijas imperiālismu un agresiju.

Kolēģi, man ir patiess gods sveikt Latvijas Republikas Saeimā Igaunijas Republikas prezidentu Viņa Ekselenci Alaru Karisu.

Augsti godātais Igaunijas prezidenta kungs, vārds jums. *(Aplausi.)*

A. Kariss (Viņa Ekselence Igaunijas Republikas prezidents).

Dārgā Latvijas tauta! Godātie tautas priekšstāvji! Draugi! Latvijai un Igaunijai ir kopīgs ceļš. Nebūs pārspīlēti sacīt, ka Igaunijai ne ar vienu citu valsti vai tautu nav līdzīgāku pagātnes rakstu kā ar Latviju.

Baltiešu un somu ciltis
dzīvoja mierā gadu simteņus:
aizņēmās vārdus, aizņēmās sievas,
auklu un ķemmju rakstus.
Kas lai atrod katra kaulus,
katra māla podu lauskas?

Šādi pirms gadiem rakstīja Rīgā dzimušais igauņu literāts, tulkotājs un dzejnieks Ivars Ivasks. Kopā ar savu latviešu dzīvesbiedri Astrīdi Ivasku viņi bija spiesti bēgt no kara uz Amerikas Savienotajām Valstīm, taču Latviju un Igauniju, Baltiju viņi vienmēr glabāja dziļi sirdī.

Daudziem igauņiem ir izstāstāms vismaz viens stāsts saistībā ar Latviju, un droši vien maz ir tādu, kas nebūtu bijuši Latvijā. Kāds Ogrē ir spēlējis basketbolu, kāds Latgalē meklējis Ludzas igauņu pēdas, kāds "Positivus" festivālā klausījies mīļākās grupas, kāds Rīgas zooloģiskajā dārzā apskatījis Amūras tīģeri, kāds baudījis Alberta ielas unikālo jūgendstilu vai Siguldā vizinājies ar gaisa trošu vagoniņu.

Igaunijas un Latvijas stāsts ir kopīgs. Mēs esam draugi un kaimiņi. Mēs labdabīgi jokojam viens par otru. Mēs strīdamies un atrodam risinājumus. Mēs vienmēr nākam palīgā, ja otram tas patiešām ir nepieciešams. Mūs aptverošā kultūras, ģeopolitiskā, ekonomiskā, ekoloģiskā un klimata realitāte ir ļoti līdzīga un pārklājas, vietām tā ir identiska. Tā tas bija pirms gadsimtiem, un arī šobrīd ir tāpat. Igaunijas un Latvijas valstsvīri, dzejnieki, zinātnieki, uzņēmēji un daudzi citi neskaitāmas reizes pirms manis ir runājuši par to, cik ļoti Igaunija un Latvija sader kopā un cik ļoti tās viena otrai ir nepieciešamas.

Latvijas Valsts prezidents Valdis Zatlers 2009. gadā Igaunijas Ārlietu ministrijā savā runā teica tādu skaistu, ietverošu domu, ka viss ap mums ir mainīgs, taču draudzība starp igauņiem un latviešiem ir paliekoša.

Dārgie klausītāji, diemžēl dzīvošana jau gadiem vienā un tajā pašā ģeopolitiskajā realitātē ir nozīmējusi to, ka Latvijai un Igaunijai bijis jādzīvo blakus lielam un nedraudzīgam Austrumu kaimiņam. Mēs labi zinām, ko tas nozīmē, kādas brūces Krievijas imperiālistiskais pasaules skatījums un darbība ir atstājusi mūsu sabiedrībās. Mūsu dzīves un sabiedrības no Austrumiem nākušās agresijas dēļ ir tikušas plosītas. Taču, par spīti visam, mēs pastāvam. Mūsu vēstījums ir dzirdams vairāk nekā jebkad agrāk gan Eiropas Savienībā, gan pie NATO galda, gan pasaules publiskajā telpā.

Šajās dienās pasaule atrodas aci pret aci ar Krievijas iekarojumu karu pret Ukrainu. Svaru kausos ir likts ne tikai Ukrainas liktenis, bet nākotnes drošības iekārta plašāk. Svaru kausos ir tas, kādā pasaulē mēs dzīvosim nākotnē. Mēs darbojamies kopā, lai Ukrainai uzbrūkošais ļaunums tiktu sakauts. Mēs darām darbu, lai mūsu sabiedrības un partneri būtu aizvien moži un blakus Ukrainai un valstis, kuras šaubās, sajustu, ka Krievijas agresijas gadījumā uz spēles ir likts arī viņu pašu liktenis. Taču līdz tam, kamēr Krieviju vadošais totalitārais režīms turpinās dzīvot paralēlajā realitātē, kamēr tas liks gan saviem cilvēkiem, gan daudziem citiem otrpus Krievijas robežas ticēt tam, ka melns ir balts, ka patiesības runāšana ir valsts nodevība, sadarbības attiecības ar Krieviju nav iespējamas.

Es redzu mūsu svarīgo iespēju un pienākumu kopīgi runāt par to, kas ir Krievija un ko tā dara. Tas jādara gan ar saviem tuvākajiem draugiem, gan ar ne tik tuviem partneriem visās pasaules malās. To mums jācenšas izdarīt arī pašas Krievijas sabiedrībā. Krievijas iedzīvotājiem ir tiesības zināt, kā režīms iznīcina savu tautu.

Mūsu valstis pēc neatkarības atgūšanas ir vissarežģītākajā drošības situācijā. Lai attīstītu savu valstu aizsardzības spējas, tās ir aktīvi darbojušās viena otrai blakus, divpusēji, taču īpaši Baltijas aizsardzības sadarbības ietvaros. Igaunija un Latvija ir divi posmi Eiropas nedalāmajā drošībā, un katras valsts aizvien stiprākas aizsardzības iespējas atbalsta arī citus. Tāpēc apsveicams ir Latvijas nesenais lēmums atjaunot obligāto militāro dienestu, kas neapšaubāmi vēl vairāk nodrošinās Latvijas valsts aizsardzību, izveidojot lielāku rezervistu armiju un plašāk iesaistot pilsoņus. Igaunija tajā ir gatava jūs vispusīgi atbalstīt. Tuvākajos mēnešos un tuvākajos gados mūs saistīs arī kopīgi centieni NATO aizsardzības spēju turpmākai stiprināšanai Baltijas reģionā, tostarp akceptējot reģionālo aizsardzības plānu, ar kuru tiks noteiktas Baltijas reģiona sabiedroto vienības.

Latvijas darbība stratēģiskās komunikācijas svarīguma uzsvēršanā ir ievērojama un slavējama. NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centrs Rīgā ir kļuvis par centru, kas apcērp spārnus meliem un kas informācijas operāciju dinamiku un saturu detalizēti izpēta gan ekspertu līmenī, gan arī parāda to plašākai publikai.

Lielisku darbu dara Latvijas politiķi un diplomāti dažādās pasaules vietās, "atslēgas" galvaspilsētās, lai parādītu sabiedrībai melu un puspatiesību ļaunprātīgu izplatību un to apturētu. Pārfrāzējot Latvijas dzejnieci Liepu Rūci – Latvija ir veikusi lielisku, milzīgu darbu, lai starptautiskā sabiedrība apzinātos vajadzību, šķērsojot arī vienvirziena ielu, tomēr paraudzīties abos virzienos. Detalizēti un precīzi ir apstiprinājušās Krievijas režīma Ukrainā veiktās slepkavības, aizturēšanas, deportēšana, spīdzināšana, seksuālā vardarbība, kā arī citas ļaunprātības.

Buča un Izjuma ir Krievijas genocīda simboli, kas šodien vairs nevienam nenes ne godu, ne slavu.

Es gribētu cerēt, ka Krievija ar plaukstošu kultūru un ekonomiku tomēr ir iespējama. Pasaulei būtu laba tāda Krievija, kas nodarbotos ar pasaulei priekšā stāvošajām lielajām problēmām, kuras saistītas ar klimata pārmaiņām un labklājību. Šāda Krievija varētu pelnīt uzticēšanos un cieņu, taču vispirms jābeidzas tās agresijai pret Ukrainu.

Mēs varēsim padomāt par nākotni kopā ar Krieviju tikai tad, kad briesmīgie kara noziegumi būs nonākuši tiesas priekšā. Viens no mūsu darbības galvenajiem uzdevumiem – lai kļūtu iespējama tiesa pret Krievijas vadību, kura ir rosinājusi pret Ukrainu vērsto teroru un genocīdu. Nesen izdotais Starptautiskās krimināltiesas aresta orderis ir spēcīgs un nepieciešams solis šajā virzienā. Mūsu uzdevums ir pieprasīt šī aresta rīkojuma izpildi visās Starptautiskās krimināltiesas dalībvalstīs, jo uz noteikumiem un uz to izpildi balstīta pasaules kārtība ir pasaules miera pamats. Nav iedomājams, ka pēc visa, kas ir bijis, kara noziedznieki varētu nesodīti staigāt apkārt un tiesības un taisnīgumu vērtējoša starptautiska sabiedrība saistībā ar to neko nedarītu. Tas būtu morāls un tiesisks sabrukums.

Agrāk vai vēlāk beidzas katrs karš, reiz beigsies arī Krievijas pašreizējais karš pret Ukrainu, kuru Igaunijas parlaments ir atzinis par teroristisku un genocīda karu. Taču būsim uzmanīgi un runāsim par to arī ar mūsu partneriem Eiropā. Visi miera baloži, kas kādos pasaules stūros ir pacēlušies spārnos, vēl nesludina mieru. Skaidri noteiksim, pēc kāda miera mēs tiecamies. Un šeit galvenie ir seši elementi: pirmkārt, centrā jābūt teritoriālajai nedalāmībai un suverenitātei; otrkārt, jāizslēdz agresijas kā politikas veidošanas iespējas nākotnē; treškārt, jānoliedz ietekmes sfēru dalīšanas politika; ceturtkārt, jāizzūd pelēkajām zonām Eiropā, katrai valstij ir tiesības pašai izvēlēties savu drošības organizāciju; piektkārt, jāsaglabā Eiropas Savienības un NATO vērtībās balstīta drošības un vērtību telpa; un, sestkārt, Krievijas attiecību sasaistīšana... ar uzticamības atjaunošanu. Tas arī veido nākotnes miera pamatu.

Veiksme mūs pavadīs tikai tad, ja brīvā pasaule aizvien būs nelokāma, ja uzvarēs vienīgi taisnīgums un mēs, lai to nodrošinātu, būsim pastāvīgi un nenogurdināmi. Tieši tāpat, cik nenogurdināms un pastāvīgs bija vācbaltiešu izcelsmes profesors Boriss Meisners, kurš bija dzimis Pērnavā un mācījies Tartu universitātē tiesību zinātnes un kurš bija spiests bēgt no kara uz Vāciju. Taču Baltiju viņš vienmēr paturēja savā sirdī.

Meisnera darbiem bija principiāla loma, lai pasaules sabiedrības priekšā nonāktu un plašāk tiktu apzināti Baltijas valstu tiesiskās pēctecības un neatkarības centienu juridiskie pamati. Viņam bija lieli nopelni tajā, ka Rietumu politiķu vidū parādījās izpratne par to, ka Baltijas valstis aukstā kara laikā nebija zaudējušas savu valstiskumu kā starptautisko tiesību subjekti. Pēc tam, sabrūkot

PSRS, Baltijas politiķi varēja balstīties uz Meisnera darbiem, gūt no tiem spēku un pierādīt, ka starptautiskās tiesības ir viņu pusē.

Šobrīd, redzot Krievijas agresiju Ukrainā, Meisnera darbība mums māca to, ka patiesība ceļas un meli grimst. Taču mūsu mērķim ir jābūt precīzam. Mums ir jābūt pēctecīgiem, nenogurdināmiem un drosmīgiem. Baltijas valstu balsīm šodien, atbalstot Ukrainu, ir tāda pati loma kā Borisam Meisneram savulaik Baltijas valstu atbalstīšanā Rietumos.

Dāmas un kungi! Mūs vieno daudz kopīgas vēstures un kopīgi pieredzētais, taču starp mums joprojām ir pārāk maz infrastruktūras, kas mūs ātri savienotu. Mums ir izveidojies ieradums raudzīties uz austrumiem vai rietumiem, taču pēdējā gada notikumi liecina, ka mūsu skatam daudz vairāk ir jābūt vērstam no dienvidiem uz ziemeļiem. Mums kopā ar uzticamiem partneriem jāizveido savienojumi, kas paplašinātu Trīs jūru iniciatīvu, apvienojot visas būtiskās jūras no Ziemeļu Ledus okeāna līdz Melnajai jūrai. Tas ir īpaši nozīmīgi šobrīd, kad Ukrainas sasaiste ar Eiropu visiem ir svarīga,
tāpat – domājot par NATO austrumu robežas pagarināšanu ziemeļu virzienā.

Taču vai zināt, ka nākamajā gadā ir gaidāms arī viens savdabīgs jubilejas gads? Tad varēsim atzīmēt 30 gadus kopš dienas, kad Baltijas jūras valstu padomes konferencē 1994. gadā tika pieņemts principiāls lēmums, kas paredzēja ātra, Baltijas valstis šķērsojoša dzelzceļa izbūvi.

Draugi, *Rail Baltica*, *Via Baltica* vai Baltijas jūras enerģētiskais loks pats par sevi neīstenosies. To īstenos cilvēki, Igaunijas, Latvijas un Lietuvas cilvēki. Kā teica priekšpēdējais Igaunijas prezidents Ilvess – veiksmīgi sadarbības projekti un tajā ieguldītie eiro ir arī šodienas Baltijas sadarbības izmērāmais rezultāts.

Mums visiem labi zināms, ka Krievija gadiem ir centusies pārvērst par ieroci visu, ko tā varētu izmantot savās interesēs. Ir uzbūvēti atkarību tīkli, kas ļāvuši Krievijai paplašināt noziedzīgā režīma darbības loku un apklusināt ne vienu vien kritisku balsi. Pēc pilna apmēra kara sākuma Eiropas Savienība aizvien pārliecinātāk ir gājusi to ceļu, lai likvidētu atkarību no Krievijas gāzes, naftas un oglēm. Karš ir padziļinājis tā dēvēto enerģētisko krīzi, un tā diemžēl ir pārlieku izjūtama mūsu valstu budžetos un cilvēku naudasmakos. Mums jāmaksā augstāka cena par precēm un pakalpojumiem, taču vienmēr atcerēsimies, ka alternatīva būtu vēl dārgāka.

Paradoksālā veidā Krievijas agresija mums liek ātrāk strādāt pie atjaunīgās enerģijas plašākas izmantošanas. Ir kļuvis skaidrs, cik lielā mērā atjaunīgās enerģijas un zaļais kurss vēl plašāk var būt mūsu valsts aizsardzības un ekonomiskās drošības un apgādes pamats. Pagājušajā mēnesī publicētais Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes *(IPCC)* ziņojums atkal parādīja un ļoti reljefi apliecināja nepieciešamību nodrošināt ātru un izlēmīgu darbību cīņai ar klimata pārmaiņām. Tas nozīmē lielāku finansējumu, vispasaules politiskus lēmums, taču – arī šo lēmumu ieviešanu.

Atjaunīgās enerģijas ražošanas jomā Latvija un Igaunija jau ir spērušas pirmos soļus pareizajā virzienā. Mēs kopīgi attīstām jūras vēja parku *ELWIND*, kas ir daļa no plašāka vēja parku tīkla. Mērķis ir izveidot enerģētikas tīklu, kurā varētu apvienot jūras vēja parkus, kas papildus darbotos kā starpvalstu elektrības savienojumi. Perspektīvā jūras enerģētikas parku potenciāls un iespējas ir ļoti lielas un ļoti labas un mēs spēsim ražot vairāk, nekā mums pašiem būs nepieciešams. Jūras vēja parkos pārpalikušo elektrību nākotnē varētu saglabāt kā zaļo ūdeņradi un eksportēt. Kā precīzi – par to jādomā jau šobrīd.

Es esmu pārliecināts, ka mēs šeit, pie Baltijas jūras, Rīgas un Somu līča krastos, varam kļūt par zaļās enerģijas vilcējspēkiem pasaulē, tieši tāpat kā mēs esam padarījuši savu valstu balsi

dzirdamu, iestājoties pret Krievijas agresiju vai veicot digitālas pārmaiņas savā sabiedrībā. Kā mazām un elastīgām valstīm Latvijai un Igaunijai ir iespējams daudz iegūt no aizvien aktuālākās zaļās izaugsmes un zaļajām inovācijām. Mēs ar savām spējām arī pasaulē varam būt kā ceļa rādītāji.

Es iepriekš minēju zaļo ūdeņradi. Man ir prieks atzīt, ka Igaunija un Latvija nesēž rokas klēpī salikušas un šajā ūdeņraža izmantošanas sadarbībā ir redzami pirmie augļi. Pagājušā gada decembrī sākās darbs pie pirmās starpreģionu zaļā ūdeņraža vērtību ķēdes izveidošanas Dienvidigaunijā, Tartu, un Ziemeļlatvijā, Vidzemē. Deviņi partneri no Igaunijas, Latvijas un Nīderlandes 2022. gada beigās sāka darboties projektā *H2Value*, vienkāršāk sakot, Igaunija un Latvija vēlas dot kopīgu ieguldījumu ūdeņraža ekonomikas iedarbināšanai Tartu reģionā un Vidzemes reģionā jeb – vēsturiskajā Livonijā tuvākajos gados būs iespēja izmantot zaļā ūdeņraža uzpildes stacijas un braukt ar autobusu, kas darbojas ar ūdeņraža degvielu. Kāpēc ne no Puhjas uz Rūjienu?

Ja mēs runājam par savienojumiem, tad Igauniju un Latviju vieno arī izglītības saites. Igauņi ir dabūjuši izglītību Rīgas Garīgajā seminārā un Rīgas Politehniskajā institūtā. Rīgas Garīgajā seminārā ir mācījies Igaunijas prezidents Konstantīns Petss, ārlietu ministrs un viens no Tartu miera līguma parakstītājiem Jāns Poska jeb bīskaps Platons, kas bija pirmais par kristīgo svēto pasludinātais igaunis. Igaunijas parlamenta, Rīgikogu, ēku ir projektējuši Rīgas Politehniskajā institūtā izglītību ieguvušie Herberts Johansons un Eižens Habermanis. Rīgas Politehniskais institūts bija augsne tehnoloģiju radītājiem Igaunijā viņu dzimtajā valodā, un arī vēlāk Igaunijas informātikas, dabaszinātņu un filozofijas pētnieki ir aizstāvējuši doktora disertācijas Latvijā.

Līdzīgi Latvijas likteni ir veidojuši cilvēki, kas ieguvuši izglītību Tartu Universitātē gan 19. gadsimtā, gan šodien. Latvijas atmodas laikmeta dižie vārdi – Krišjānis Barons, Krišjānis Valdemārs un Juris Alunāns – ir pirmie piemēri, kas nāk prātā.

Jāņa Cimzes seminārā Valkā izglītību ieguvuši vairāk nekā simt igauņu jauniešu, starp kuriem bija Igaunijas atmodas dižgars Karls Roberts Jakobsons. Cimze ielika pamatu Baltijas kora dziesmas tradīcijai un bija viens no Igaunijas pirmo kopējo Dziesmu svētku organizētājiem. Tas notika 1869. gadā. Ar prieku varam minēt, ka šogad Latvijā tiek svinēta Dziesmu svētku jubileja. Dziesmas mūs vieno – dainas un rūnu dziesmas.

Dāmas un kungi! Taisnība ir arī tā, ka fiziskajiem savienojumiem starp Latviju un Igauniju ir jābūt elastīgākiem un ātrākiem, jo arī pēdējais Igaunijas un Latvijas sadarbības pārskats tam pievērš īpašu uzmanību. Kājām arī var, taču labāk būtu ar vilcienu. Tiem, kas rītdien grib ar vilcienu doties no Rīgas uz Tallinu, ir jāieplāno vismaz 10 stundas. Dažos gadījumos šis brauciens var ilgt veselu dienu. Jūs neticēsiet, bet nedaudz vairāk nekā 300 kilometriem patiešām var būt nepieciešams tik daudz laika, taču saskaņā ar spēkā esošajiem braukšanas grafikiem visātrākais brauciens no Rīgas līdz Tallinai būtu 10 stundas un 5 minūtes. No Tallinas uz Rīgu – 9 stundas un 49 minūtes.

Kad Igaunijas Valsts vecākais Jiri Jāksons 1925. gadā ieradās savā pirmajā valsts vizītē Latvijā, brauciens ilga piecarpus stundas. Neticami, taču agrāk daži savienojumi bija ātrāki nekā šodien. Turklāt tad pasažieriem nebija jāizkāpj ārā uz robežas mūsu kopīgajā robežpilsētā Valkā-Valgā un jāgaida jauns vilciens, kas šajā dienā varbūt arī neatnāks.

Dārgie draugi, *Rail Baltica* nav tālu no dzīves, nav ekskluzīva ērtība, tā ir acīmredzama nepieciešamība, lai savienotu reģionu no Polijas līdz Somijai. Tam būs laiku un naudu taupoša ietekme. Šodienas krišjāņi baroni un karli roberti jakobsoni sāks braukt starp Igauniju un Latviju ar vilcienu. Un kāpēc vēl ne ar tādu, kas strādā ar zaļā ūdeņraža degvielu?

Rail Baltica izbūvēšanas nepieciešamību jau gadiem ir apliecinājuši Baltijas valstu pārstāvji dažādos līmeņos. Izvēlēsimies optimālo risinājumu, kas nodrošinās iespējami ātrāko tempu, kādā doties tālāk ar projektu, lai arī tas nozīmē pakāpenisku būvniecību, kas ļautu būt efektīviem un elastīgiem darbaspēka un materiālu izmantošanā un termiņu noteikšanā. Tieši tā, soli pa solim, gadu gaitā Latvija un Igaunija ir būvējušas savu digitālo sabiedrību. Tas ir padarījis mūs efektīvākus un devis reālu ieguvumu pilsoņiem. Mēs ietaupām laiku, un mēs ietaupām naudu.

Šeit atspoguļojas mūsu līdzīgais pasaules uzskats, jo vispirms veiksmīgu digitālo pārveidojumu priekšnoteikums ir attiecīgs domāšanas veids. Mēs esam atvērti jaunajam un labākajam. Svarīgi ir nepalikt stāvam, bet aizvien doties tālāk. Apstāšanās nozīmē atpalikšanu, jo tehnoloģiju pasaule un mūsu prasības traucas tālāk. Mērķim ir jābūt ērtākai datu apmaiņai starp Latvijas un Igaunijas datu sistēmām, un augsne tam ir sagatavota, īpaši ņemot vērā, ka Igaunijas, Latvijas un Lietuvas programmatūras sistēmas atbalsta cita citas ID kartes un digitālos parakstus.

Tāpat mums ir, ko mācīties vienam no otra veiksmēm un pieredzes. Piemēram, tas, ko Latvija paveikusi Ādažu bāzē Eiropas pirmajā 5G treniņu laukumā, attīstot nākamās paaudzes bezvadu tehnoloģiju, ir iespaidīgi. Tāpat šeit, Saeimā, kovida pandēmijas laikā kā vienā no pirmajām valstīm pasaulē tika izstrādāta droša attālināta darba e-vide.

Es ticu, ka Igaunijai un Latvijai var būt sinerģiska ekonomiskā telpa, kuru vada mūsu drosmīgie lēmumi un inovācijas. Mums ir daudz iespēju zinātniskai sadarbībai, lai veicinātu zinātnē balstītu ekonomiku, – dažādu nozaru jaunas tehnoloģijas, kas būtu videi draudzīgas un ilgtspējīgas. Mūsu elastīgums, lai neteiktu – mazums, līdz ar abās pusēs robežai redzamajiem veiksmes stāstiem, ir arī mūsu nākotnes labklājības avots. Šādi iedvesmosim arī citus partnerus un visu Eiropu plašāk, parādīsim, ka šeit rodas kaut kas unikāls – efektīvi un ātri savienojumi dzīvīgā konkurencē, un tas kopīgi integrētā ekonomikā atnesīs labumu abpus Gaujai.

Kopā mēs varam būt lieli, taču mēs nevaram pelt vai kaunēties no sava mazuma. Viens no Igaunijas un Latvijas ideju vektoriem ir kļūt garā lieliem, un šo lielumu turēsim vienmēr savā sirdī.

Lībiešu kultūras gadā vērts atcerēties lībiešu skaisto putnu modināšanas ieražu. Lībieši tic, ka gājputni pa ziemu nelido projām, tie aizmieg turpat netālu ūdenskrātuvēs, ezeros, kur pavasarī ar buramvārdiem tiek pamodināti. Arī mums, Igaunijai un Latvijai, laiku pa laikam nepieciešams atgādinājums vai modinātājzvans, ka mēs pastāvam vienmēr viens otram blakus kā kaimiņi un draugi. Mums ir bijis spēks un entuziasms, lai pamodinātu putnus.

Dārgie draugi! Kopš tā laika, kad Rīgas igauņu draudzes zvaniķa dēls Kristjans Jāks Petersons 19. gadsimta sākumā kājām gāja no Rīgas uz 2024. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu Tartu, esam kā sabiedrība nostaigājuši garu ceļu. Taču jāiet vēl daudz. Latvija ir viena no ļoti nedaudzajām valstīm, ar kurām Igaunijai ir kopīgi vēstures stāsti un līdzīgs nākotnes raksts. Kāds šis raksts būs, ir nosakāms mums un aužams mums.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Pateicamies Viņa Ekselencei Igaunijas Republikas prezidentam Alaram Karisam par ļoti spēcīgo un draudzīgo uzrunu. Paldies jums, prezidenta kungs!

Līdz ar to, kolēģi, Saeimas ārkārtas sēdi slēdzu.

Paldies.

Sēdes videotranslācija

26.04.2023. 9.30 Lat 9.30 EST

---

* * * *

Sēžu videoarhīvs: https://www.saeima.lv/lv/likumdosana/saeimas-sede/videotranslacijas

Sēdes videotranslācija	**26.04.2023**	9.30

1. pl. 09:30 – 32 min stg 2465 sēde Nr.2 pavasra-1-daļa Smiltēns
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230426102501_saeima.lv.1_0

ESTI. pl. 09:30 – 32 min stg 2465 sēde Nr.2 pavasra-1-daļa Smiltēns
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230426102702_saeima.lv.1_01

---

* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

2023.gada 26. aprīļa sēde sākas pl. 9:30

Latvijas Republikas Saeimas
2023.gada 26.aprīļa
ārkārtas sēdes darba kārtība 09:30

	Viņa Ekselences Igaunijas Republikas prezidenta Alara Karisa uzruna	
	Sēde beigusies 26.04.2023 10:01	

---

* * * *